

Piskoř dálnovýchodní (*Misgurnus anguillicaudatus*)

Anglické jméno: dojo weatherloach, oriental weatherfish, pond loach

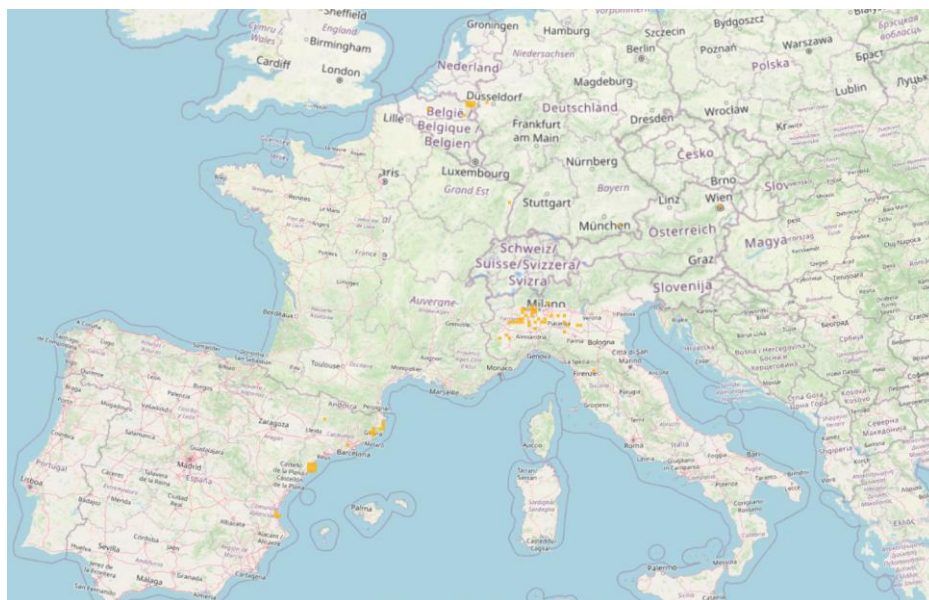
Čeled: Sekavcovití (*Cobitidae*)

Obr. 1 Piskoř dálnovýchodní. Foto: Zachary Randall.

Původ: Pochází z východní Asie, od Sibiře po severní Vietnam, Japonsko.

Sekundární rozšíření: Rozšířen do dalších zemí Asie, dále do USA, Jižní Ameriky a Austrálie. V rámci Evropy byl jeho výskyt zaznamenán v Itálii, Německu, Španělsku, Velké Británii, Nizozemsku a Francii.

Obr. 2 Rozšíření piskoře dálnovýchodního v Evropě
(<https://easin.jrc.ec.europa.eu/spexplorer/map/>)

Rozšíření v ČR: Není zaznamenán výskyt ve volné přírodě na našem území.

Cesty zavlečení: Akvakultura (okrasná ryba i na maso), akvaristika. Také využíván rybáři jako návnada.

Popis: Protáhlé válcovité tělo piskoře dálnovýchodního dosahuje délky zhruba 25 cm. Barva těla je variabilní, od tmavě šedohnědé až po světle žlutou, spodní část těla je stříbřitá. Typické je zřetelné mramorování na většině vrchní části těla, které zasahuje i na ploutve. Ty jsou krátké a zaoblené. U úst má pět párů vousků. Samice bývají větší, samci mají zvětšený druhý paprsek prsních ploutví.

Pohlavně dospívá ve 2-3 letech, v přírodě se dožívá až 13 let. Preferuje bahnitý a písčité substrát na dně jezer, rybníků i řek. Jde o všežravce nenáročného na potravu, kterou si hledá převážně v noci. Nemá vysoké nároky na kvalitu vody. Krom žaber dovede přijímat kyslík i skrze sliznici střeva, což zvyšuje jeho odolnost vůči nepříznivým faktorům prostředí (méně kyslíku ve vodě, vyšší teplota vody).

Obr. 3 Detail hlavy. Foto: Manoel Jr.

Možnosti záměny: Podobní jsou další zástupci rodu piskoř. U nás původní je piskoř pruhovaný (*Misgurnus fossilis*). Je podobně velký, lze jej odlišit tím, že má na bocích široký tmavší pruh, který se táhne od oka až po ocasní ploutev. Pod ním má ještě úzký pruh, který začíná u skřelového víčka a vede minimálně na úroveň břišních ploutví.

Obr. 4 Piskoři pruhovaní. Foto: Milan Muška.

V Evropě se vyskytují ještě dva další nepůvodní (původem také východoasijské) druhy piskořů. Prvním je piskoř *Misgurnus (Paramisgurnus) dabryanus* – jeho nálezy byly nahlášeny v Německu, Švýcarsku a Španělsku. Dalším je *Misgurnus bipartitus*, který je také na unijním seznamu invazních druhů a byl již hlášen v Rakousku a Španělsku. Jejich rozlišování je obtížné a vyžaduje specialistu. Druhy se také mezi sebou kříží, což ještě celý proces identifikace ztěžuje.

Obr. 5 Nahoře – p. pruhovaný, dole – p. dálnovýchodní, uprostřed – kříženec obou druhů.
Foto: Sylvia Wanzenböck

Riziko: Piskoř dálnovýchodní je velmi nenáročný na prostředí, ve kterém žije, a také na potravu. Poměrně rychle se množí a žije relativně dlouho. Tyto vlastnosti jej předurčují k rychlé a úspěšné kolonizaci nových prostředí. Predátor původních druhů bezobratlých, konkurent původních druhů ryb. Vektor různých chorob a parazitů (Birnavirus LV1, hlístice *Contracaecum bancrofti* či někteří žábrolísti z rodu *Gyrodactylus*). Nebezpečí je i v možnosti křížení s původním druhem, piskořem pruhovaným.

Likvidace: U etablovaných populací velmi obtížná, prakticky nemožná. Základem je tedy prevence a zabránění možnému dalšímu šíření do nových lokalit. Prokázána predace ze strany některých evropských dravých ryb, například okouna říčního či pstruha obecného.

Zdroje:

Denys G.P.J., Manné S. 2024 First record of an established population of *Misgurnus anguillicaudatus* (Cantor, 1842) (Teleostei, Cobitidae) in France. *BioInvasions Records* 13(2): 529–540.

Van Kessel N., Dorenbosch M., Crombaghs B., Niemeijer B., Binnendijk E. 2013. First record of Asian weather loach *Misgurnus anguillicaudatus* (Cantor, 1842) in the River Meuse basin. *BioInvasions Records* 2 (2): 167-171.

Wanzenböck J., Hopfinger M., Wanzenböck S., Fuxjäger L., Rund H., Lamatsch D.K. 2021. First successful hybridization experiment between native European weatherfish (*Misgurnus fossilis*) and non-native Oriental weatherfish (*M. anguillicaudatus*) reveals no evidence for postzygotic barriers. *NeoBiota* 69: 29-50. – i Obr. 5

<https://www.cabi.org/ISC/DATASHEET/75075>

Obr. 1:

https://nas.er.usgs.gov/queries/GreatLakes/FactSheet.aspx?NoCache=6%2F2%2F2010+9%3A43%3A57+AM&Species_ID=498&State=&HUCNumber=DHuron

Obr. 3:

https://commons.wikimedia.org/wiki/Category:Misgurnus_anguillicaudatus#/media/File:Weather_loach.jpg

Citace: Görner T. 2026. Piskoř dálnovýchodní (*Misgurnus anguillicaudatus*), informační karta, AOPK ČR, Dostupné na: <https://invaznidruhy.aopk.gov.cz/invazni-druhy-z-unijniho-seznamu>